

РЕШЕНИЕ

№ 19336

гр. София, 05.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
публично заседание на 15.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **3328** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл.167, ал. 2, т. 2 от Закона за движение по пътищата и Наредбата за условията и реда за платено и безплатно почасово паркиране на моторни превозни средства на територията на [община].
Образувано е по жалба от С. М. Х., ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес – гр. С., [жк], бл. 201, вх. Е, ет. 3, ап. 302, чрез адв. П. Т. с адрес за призоваване – гр. С., пл. “Х. Д.” № 11, вх. Б, ет. 3, офис 7, подадена срещу принудителна административна мярка /ПАМ/ – поставяне на наказателна скоба на МПС с Рег. [рег.номер на МПС], обективизирана в Протокол № 026718 от 18.03.2025 г. по описа на ОП „Градска мобилност“ – С., разпоредена от специалист в отдел „Екология“ в [община] – Е. Д. Й. на основание чл. 167, ал. 2 т. 2 от Закона за движение по пътищата.
В жалбата се поддържа, че приложената ПАМ е необоснована и незаконосъобразна. Излагат се аргументи, че жалбоподателят разполага с винетен стикер за паркиране в синя зона на територията на [община]. Моли за отмяна на процесната ПАМ. Претендира разноски. Представя писмени бележки.
Жалбоподателят редовно уведомен за съдебно заседание, не се явява и не се представлява. В постъпило становище от 12.05.2025 г., не възразява да се даде ход на делото.
Ответникът- длъжностно лице –специалист в отдел „Екология“ в [община] – [населено място], чрез юрисконсулт М. М. М. в [община], редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.
СГП не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.
Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 18.03.2025 г. около 12.00 часа, жалбоподателят паркирал автомобила си в [населено място], на [улица] – „Синя зона“, под зона 8 /съгласно приложение № 1 на Наредба за условията и реда за платено и безплатно почасово паркиране на моторни превозни средства на територията на [община], приета от Общински съвет – С..

В 12:26 часа е осъществена проверка от Е. Д. Й.- специалист в отдел „Екология“ при [община], като резултатът от проверката е, че жалбоподателят е паркирал МПС рег. [рег.номер на МПС] , марка В. на паркомясто- служебен абонамент, предвид на което ответника по делото е съставил протокол № 026718/18.03.2025 г. в присъствието на свидетел В. Н. – контролор автомобилен транспорт за поставяне на скоби за поставяне на наказателна скоба № 42, поради което спрямо автомобила била наложена ПАМ по чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП – принудително задържане на пътното превозно средство.

На автомобила е поставено съобщение № 026717 от 18.03.2025 г. 12:36 ч. (л. 18 от делото), в което било посочено, че автомобила е паркиран в рамките на платено, специално обозначено място – служебен абонамент. При установяване на нарушението и поставянето на скобата са били изготвени цветни снимки, приложени по делото (л. 19). На същата дата - 18.03.2025 г. в 14:02 ч., след заплащане на монтаж/демонтаж на скоба и паркиране 2 часа в общ размер на 26 лв., от жалбоподателя, екип на ОП „Градска мобилност“ С. е свалил „скобата“ от автомобила. На място пристигнали и полицейски служители на РУ –С. във връзка с подаден сигнал от С. М. Х. на тел.112 по повод поставеното техническо средство на автомобила му.

По делото е приета административната преписка, в която са приложени: Протокол № 026718 от 18.03.2025 г.; съобщение № 26717 от 18.03.2025 г.; снимков материал към приписката; Заповед № РД 15-2476 от 14.10.2019 г. на кмета на [община]; Заповед за заместване на кмета на [община] № РД 15-2352/24.09.2019 г.; касов бон за заплащане на монтаж/демонтаж на скоба и паркиране 2 часа в общ размер на 26 лв.; винетен стикер за синя зона № 106930 от 11.03.2025 г. за рег. [рег.номер на МПС] .

В съдебно заседание на 15.05.2025 г. са представени докладна записка и собственоръчно изготвени сведения от полицейски служители К. И. В. и И. М. С., които са пристигнали на мястото на паркирания автомобил в [населено място], във връзка с подаден сигнал от жалбоподателя – С. Х..

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена чрез административния орган, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл.167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3 от с.з. до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство. Съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за платено и безплатно почасово паркиране на моторни превозни средства на територията на [община], на улици, площади и паркинги- общинска собственост, в рамките на специално обозначени за това места , може да се въвежда режим на платено паркиране „Служебен абонамент“, за което се заплаща цена в размер определен с решение на Общинския съвет. Според чл. 13 от същата Наредба е забранено паркирането на други моторни превозни средства на обозначените съгласно чл. 10, ал. 1 места, освен за автомобили, определени от ползвателя на местата.

На следващо място съгласно Заповед № РД15-2476/14.10.2019 г., зам. кметът на

[община] (надлежно упълномощен от кмета на [община], С. Р. със Заповед № РД15-2352 от 24.09.2019 г.) е определил длъжностни лица, служители на [община] – В. Г. Е. – специалист в отдел „Строителен контрол“ и Е. Д. Й. – специалист в отдел „Екология“, на които е възложено да осъществяват контрол, чрез налагане на принудителни административни мерки по чл. 167, ал. 2, т. 2 и чл. 168 във вр. чл. 171, т. 5 от ЗДвП; да съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и фишове, свързани с прилагане на Наредбата за условията и реда за платено и безплатно почасово паркиране на моторни превозни средства на територията на [община] и по чл. 186 във вр. чл. 189 от Закона за движение по пътищата. Със същата заповед са определени лицата от общинско предприятие „Градска мобилност“ – [населено място], като им е възложено да оказват техническо съдействие и да прилагат техническо средство за принудително задържане на МПС (скоби), за които не е заплатена дължимата цена за паркиране до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство.

По изложените съображения съдът намира, че оспорвания акт – ПАМ е наложен от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия и при спазване на процедурните правила, с оглед на представените по делото доказателства, поради което не страда от пороци водещи до нейната нищожност.

Принудителното задържане представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 ЗАНН, която се налага при условията, посочени в специалния закон. ЗДвП не предвижда съставяне на нарочен акт в писмена форма за налагане на конкретната ПАМ. Аргумент в тази насока се извлича при тълкуване разпоредбата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП, според която изброените в чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4, т. 5, буква "а", т. 6 и т. 7 от закона ПАМ се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По аргумент на противното за ПАМ по чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП не се изисква писмена форма. Поради това съдът приема, че за целта е достатъчен съставеният протокол /лист 17 от делото/, който констатира поставяне на техническото средство и с който мярката се счита за наложена. От същия е виден номерът и марката на автомобила, дата и часът на заскобване. По същия начин стои положението с поставеното на автомобила съобщение, притежаващо уникален пореден номер. Техническото средство може да се прилага единствено и само по отношение на пътно превозно средство, за което не е заплатена съответната такса, определена от Общинския съвет на [община] на основание чл. 99, ал. 3 ЗДвП и което е паркирано в определените места от кмета за платено паркиране, обозначени съгл. чл. 99, ал. 2 ЗДвП.

По делото липсва спор, относно факта, че автомобилът е паркиран на място, което попада в рамките на „Синя зона –С.“, по време за което се дължи такса за паркиране.

От доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят разполага с Винетен стикер за синя зона Абонаментна карта – разрешение № 106930/11.03.2025 г., валиден от 07.03.2025 г. до 06.03.2026г. за автомобил с ДК [рег.номер на МПС], който автомобил именно е бил паркиран в „Синя зона – С.“

Съгласно чл.167 ал.2 т.2 от ЗДвП службите за контрол, определени от кметовете на общините използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране по чл.99 ал.3 до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство. Следователно материалноправните предпоставки за прилагане на мярката са: паркиране на моторно превозно средство в зона, определена за платено паркиране, във време, за което е дължимо заплащане и това плащане да не е извършено към установения за валидността му момент. За да се приложи законосъобразно мярката тези предпоставки следва да са налице кумулативно.

По аргумент от чл.99 ал.2 от ЗДВП задължението за заплащане на такса за паркиране е обусловено от обозначаването на участъка като зона с особен режим за платен почасов престой. Цитираната разпоредба въвежда задължение местата за платено паркиране в населените места за определени часове от денонощието да се обозначават с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача да се указва условията за паркиране.

В конкретния казус не е обективизирана третата материалноправна предпоставка, обуславяща приложимост на мярката по чл.167 ал.2 т.2 от ЗДВП – не е налице неплащане на таксата за паркиране, тъй като жалбоподателят С. Х. разполага с валиден винетен стикер.

От друга страна, от представените по делото снимки –лист 19 не може категорично да бъде установено, че мястото на което е паркиран автомобила на жалбоподателя е място за „Служебен абонамент“. Снимките отразяват две паркоместа, но едновременно с това не е отразен съответния знак, който указва че паркомясто, на което е паркиран процесния автомобил е отредено за „Служебен абонамент“. Отделно от това не е ясно датата и часът, в който са изготвени снимките. На тях изобщо липсва дата и час.

От приложения на л. 17 по делото протокол № 026718/18.03.2025 г., е посочено, че автомобилът на жалбоподателя е паркиран на паркомясто- „Служебен абонамент“, на което е забранено спирането с оглед на разпоредбата на чл. 13 от горепосочената Наредба.

Дори и да се приеме, че жалбоподателят е паркирал на място „Служебен абонамент“, позиционирано в „Синя зона“, извършеното нарушение не е основание да се приложи конкретната ПАМ – техническо средство за задържане на автомобила на основание чл.167 ал.2 т.2 от ЗДВП, която мярка може да бъде приложена единствено при липса на заплащане при паркиране на автомобила в зона за платено паркиране.

По принцип паркирането на автомобили на паркомясто определено за „Служебен абонамент“, съгласно разпоредбата на чл. 13 от горепосочената Наредба е забранено, но нарушението на тази норма не е основание за прилагане на принудителна административна мярка на основание чл.167 ал.2 т.2 от ЗДВП, след като се установи, че жалбоподателят е заплатил паркиране в „Синя зона“, разполагайки с валиден винетен стикер за синя зона № 106930 от 11.03.2025 г.

С оглед посоченото, въпреки данните за евентуално извършено административно нарушение на правилата за паркиране, регламентирани в чл.13 Наредбата за условията и реда за платено и безплатно почасово паркиране на моторни превозни средства на територията на [община], не са налице предпоставките за прилагане на принудителната мярка по чл.167 ал.2 т.2 от ЗДВП, поради което последната е приложена незаконосъобразно. /В този смисъл е и съдебната практика – Решение № 4245/08.04.2024 г. по адм.дело № 6137/2023 г. по описа на ВАС, VII-мо отделение/ Предвид всичко изложено, приложената принудителна административна мярка се явява незаконосъобразна, като издадена в противоречие с материалния закон и неговата цел и следва да бъде отменена.

При този изход на делото в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски по делото, които са своевременно претендирани, а именно за платена държавна такса в размер на 10 лева и за адвокатско възнаграждение пред настоящата съдебна инстанция в размер на 450 лева, заплатено в брой, съгласно представен договор за правна защита и съдействие от 18.03.2025 г.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд - София град, 61-ви състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на С. М. Х., с постоянен адрес – [населено място],[жк], [жилищен адрес]02, чрез адв. П. Т., принудителна административна мярка /ПАМ/ – поставяне на наказателна скоба на

МПС с Рег. [рег.номер на МПС] , обективирана в Протокол № 026718 от 18.03.2025 г. по описа на ОП „Градска мобилност“ – С., разпоредена от специалист в отдел „Екология“ в [община] – Е. Д. Й. на основание чл. 167, ал. 2 т. 2 от Закона за движение по пътищата.

ОСЪЖДА [община] да заплати на С. М. Х., ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес – гр. С.,[жк], бл. 201, вх. Е, ет. 3, ап. 302 разноси в размер на 460 лв. (четиристотин и шестдесет лева) .

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен със в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: